

at prøve at finde Midler til Nedskrivning af denne Gæld paa en saadan Maade, at vedkommende Landbrugere bliver i Stand til at bevare deres Hjem og føre deres Bedrift videre. Jeg er ganske enig i de Betragtninger, der er fremført med Hensyn til, hvilken Ulykke det vilde være, om det økonomiske Sammenbrud tog Fart. Hvis det gennem de Oplysninger, jeg mener det er nødvendigt at indhente, bliver konstateret, at der i det danske Landbrug er sket Ejerskifte i hver fjerde Ejendom, og at Prioritetsforholdene i disse ny erhvervede Landbrugshjem ligger saadan, at den paagældende skylder mere, end Ejendommen er værd — og jeg tror, Forholdene er saadanne —, vil dette efter min Opfattelse give Baggrund for en Lovgivning, der tilstræber og ogsaa muliggør en Ordning af de økonomiske Forhold, hvorved de færrest mulige gaar fra Hus og Hjem.

Om den fra vor Side fremsatte Henstilling om at supplere en Akkordlovgivning med Støtteforanstaltninger gennem en Valutafond eller en Krisefond vil jeg gerne sige, at hvis en saadan Foranstaltning ikke administrativt gennemføres paa forstandig Vis, vil den jo kunne medføre, at Landbrugets Gæld ikke synderlig formindskes, men at Kreditors Tilgodehavende sikres eller indfries. En saadan Støtte fra Statsmagtens Side maa kræve en Administration, der tager Sigte paa at gøre Landbrugets Gæld betydelig mindre, og den maa gaa ud paa et Krav til Kreditor om, at han i de Tider, som nu hersker, resignerer og giver Afkald, at han maa yde *sin* Medvirkning til, at de økonomiske Forhold ordnes paa en Maade, som er forsvarligt til begge Sider. Og det kan jo ikke bestrides, at der i mange Tilfælde vil kunne træffes en Afgørelse; hvorved Værdier kan bevares og Sammenbrud undgaas, saaledes at Kreditor i Virkeligheden vil kunne faa mere ved, at der gennemføres en Akkord. Men jeg nævner udtrykkelig, at en Betingelse for at skride ind maa være den af mig anførte, at man tager Sigte paa fra Statens Side ikke at give mere Støtte end nødvendigt for at skabe Sikkerhed for Landbruget, saa at gennemføres, altsaa ikke er at hjælpe de Panthavere, der ved at give Laan til Købere og paa anden Maade har belaaet Ejendom-

mene udover det, som de i Øjeblikket er værd.

Jeg vil dernæst gerne pege paa en Ting til, der staar i Forbindelse med Landbrugets øvrige vanskelige økonomiske Forhold. Jeg tror, at det, saaledes som Forholdene ude i Landbruget udvikler sig, og i det sidste Aar har udviklet sig, er uomstødeligt, at de store Landbrug er ude for en Krise og et Sammenbrud, der medfører Mangel paa Købere og et Udbud af Jord, som bliver stærkere og stærkere, efterhaanden som Maanederne gaar. Regering og Rigsdag bør benytte den foreliggende Tilstand til at tage under Overvejelse, om der ikke kunde gennemføres Støtteforanstaltninger, hvis Virkning for Landbruget var dobbelt. Det er værd at overveje, om man ikke ved at benytte sig af det Udbud, der er af Jord, velegnet til Udstykning, fra de store Gaarde i Danmark, kunde bidrage til at bevare en Del af disse Landbrug fra Sammenbrud, ved at Staten optraadte som Køber til den Del Arealer, der var udstykningstjenlige. Ved saaledes at kunne sælge disse til konstant Køber blev Indehaveren maaske i Stand til at bevare Resten selv.

Der er heller ingen Tvivl om, at hvis Staten gik ind for en Foranstaltning som den her antydede, vilde den ved at optræde som Køber og udbetale Jordarealernes Pris kunne lindre den Kreditnød, der gør sig overordentlig stærkt gældende i Landbruget. Der er i de senere og navnlig i de sidste Maaneder stadig kommet Tilbud om Jord frem overfor Statens Jordlovsudvalg, særlig fra de største Ejendomme, og alt tyder paa, at Tilstandene og Driftsforholdene i Landbruget i mange Tilfælde er saaledes, at Panthaverne i de større Ejendomme ikke længere, hvis det kan undgaas, tør overtage Ejendomme som ufyldstgjorte Panthavere, da en Overtagelse og Realisation betyder et Driftstab, der for mange Ejendommers Vedkommende for et Aar løber op i Titusinder eller mere. Derfor er man i mange Tilfælde stærkt økonomisk interesseret i Muligheden af, at et saadant Pant kan realiseres, og er villig til at gaa ind paa en Ordning paa Baggrund af de driftsmæssige og kreditmæssige Forhold, der i Øjeblikket hersker i Landbruget.

Derfor har vi i det radikale Venstre